vel põitur aduerbialiter quo.i.aliquo mõ. Et eſt ſenſus. Si nõ eſſent vl' aliq̃ mõ nõ eſſent in domo patris mei mãſiones multe dixiſſem vobis.q2 vado pare vobis locũ. Aliq̃ dicũt ꝙ ſũt due dictiões.ſ.ablatiuꝰ ſi quo ⁊ minus adũ. id eſt ſi in aliquo minus. Et ſm vtrãq3 opinionẽ minus acuit pe.

Sodes.aduer.blandientis vl' obſecrãtis. Uñ Priſcianus. Inueniũtur adũbia terminantia in es productã.vt ſodes. Alibi tñ cõnumerat ſodes inter ṽba defectiua.ſ3 ibi ſecutus eſt opinionẽ eoꝝ q̃ dixerunt ꝙ ſodes eſt verbũ comicũ.vt ſodes.i.ſi audes.⁊ eſt ſine dubio vox blãdientis ⁊ obſecrantis.

Solũmõ aduer.quãtitatis.i.tm̃modo.⁊ dr̃ a ſolus ⁊ modo.⁊ ſũt due partes poſite pro vna ⁊ grauatur penul.ſine mo.

Sortito.adũ.i.p ſortes.penul.produ. Unde Ezech.xlv. Cũq3 ceperitis terrã diuidere.ſortito ſeparate primicias dño.

Sponte.adũ.qualitatis.i.vltro.voluntarie.⁊ dr̃ a ſpondeo.des. Ponit̃ etiã qñq3 noĩaliter. vt Mea ſponte hoc feci. S3 melius ẽ vt dicamus nomẽ eſſe tm̃ ablatiui caſus. ⁊ nõ aduer. licet qñq3 ponatur aduerbialiter. Si enĩ eſſet aduerbiũ cũ poneret̃ noĩaliter nõ adiũgeret ſibi adiectiuũ niſi in neu.genere. Generale q̃dã eſt qñ aliqua dcõ nõ noĩalis ponit̃ noĩaliter in neu.ge.ponit̃ tm̃. ⁊ ſuſcipit adiectm̃ in neu. ge. vt Tuũ legere. Tuũ euge. Tuũ ergo.

Statim.i.illico.adũ. tpis.a ſto. vl' a ſtatu dr̃.

Stirpitꝰ aduer.i.radicitus.⁊ dr̃ a ſtirps.

Sub.ꝑpoſitio eſt deſeruit vtriq3 caſui. Et nota ꝙ quotiẽſcũq3 ſub. ſignificat ad locũ ꝯſtruit̃ cũ actõ tm̃.vt Uirgilius. Nitũtur ſb ipos poſtes id eſt ad ipos poſtes. Ite3 qñq3 ponit̃ p añ .vt Uirgilius in georḡ. Sub lucẽ exportant calatũ.i.añ lucẽ. Itẽ qñq3 ponitur pro p. vt Sub noctẽ curã recuſat.i.per noctẽ. Alibi videt̃ ſignificare in loco.vel quaſi in loco.⁊ conſtruit̃ cũ ablatiuo tantũ.vt Sub domo. Et ſcias ꝙ ſub his lr̃is ſequẽtibus mutat .b. in illas ſc3 c.f.g. m.p.r. vt Succũbo.ſuffero. ſuggero.ſummoueo ſuppono.ſurripio.

Subito.aduer.i.cito.velociter.repente.inſpirate. Et vt dicit Dioniſius in epiſtola ad Gaium. Subito eſt qd̃ eſt pter ſpem ⁊ non ex apparente ad manifeſtum adductũ.

Subter ⁊ ſubtus aduer.⁊ deriuãtur a ſub. Et dñt.q2 ſubter eſt qd̃ re aliqua ſupiori ⁊ ꝯculcatur. Subtus qd̃ demiſſionẽ alterius nõ contingit. Itẽ ſubtus non exigit caſum.ſed ſubter qñq3 exigit actm̃.qñq3 ablatm̃. Quotiens ſubter ſignat eſſe in loco.vl' quaſi in loco ꝯſtruitur cũ ablatiuo tm̃.alibi vero cũ accuſatiuo. Et cõparat̃ ſubter.ſubterioꝛ ſuplatiuo caret.

Super.aduer.loci. Unde ſupra vel ſupera dicebant antiqui. Iñ ſuper p Apocopã. ⁊ ſupra per ſincopam. Sed differũt.q2 ſuper eſt qd̃ imminet. Supra qd̃ ſub ſe aliqd̃ habet ſtratũ. Ite3 ſupra ꝯſtruitur cũ ſolo actõ. ſup vero qñq3 cũ actõ.qñq3 cũ ablatiuo. Qñ enĩ ſupponit̃ p de. vel in.ꝯſtruit̃ cũ ablatiuo tm̃.vt Sup pamo. id eſt de priamo.⁊ Sup viridi fronde.i.in viridi fronde.aliter ꝯſtruit̃ cũ actõ. Itẽ ſupra ponitur pro poſitiuo.⁊ ꝯpatur ſupra.ſupioꝛ. ſupmus vel ſummꝰ. Inde ſupius ſupreme vl' ſumme. Et hec ſupnutas.tatis. Et ſuperus.ra.rũ. Et hic ſuperus.ri.deꝰ celeſtis. Et coꝛ.primã ſup Et cõponitur Deſuper ⁊ inſup. Et poſſunt eſſe due partes.deſuper ⁊ inſuper. ⁊ tũc ſu acuitur. vt Deſuper terrã ⁊c.

Surſum vl' ſuſum aduer.loci.ſm Hugui. Et vt dicit Pap. Suſum in ſuperioꝛi parte.in loco ſignificat.ſurſum ad locũ.

De T

Tam.aduer. quantitatis vel cõmparandi vel ſimilitudinis.

Tamen.eſt ꝯiunctio aduerſatiua.

Tametſi.ponit̃ pro q̃uis.⁊ eſt ꝯiunctio aduerſatiua. Et cõponit̃ a tã.⁊ etſi. Ul' eſt q̃dã irregularis congeries vocũ.q̃ ponit̃ pro vna pte. Uñ Hebre.vi.dr̃.tametſi ita loq̃mur. Ul' ſm aliã lr̃am. Tamen et ſi ita loq̃mur.

Tandem.i.aliquando in fine.

Tantiſper.i.tm̃.vl' interea. ⁊ videt̃ eſſe compoſitum a tantis et per.

Than.dr̃ eſſe aduer.admirantis.

Temere aduer.i.preſumptuoſe.fatue.ſtulte.ſine cauſa ſine conſilio.

Tenus eſt prepoſitio ablatiuo caſui deſeruiẽs poteſt ecciã eſſe adũ. ⁊ eſt idẽ qd̃ prope vl' iuxta.

Tipice.aduer.i.figuratiue.

Totiens aduer.numeri.⁊ dr̃ ad tot.

Trans.i.vltra. Et vt dicit Priſcianꝰ in tractatu ꝑpoſitionũ quãdo trans cõponit̃ cũ dictione incipiente a.d.vel.n.vel.i. ꝯſonante abijcit̃ n.s.vt Traduco.trado.trano.traijcio. In aliis aũt cõpoſitionibꝰ remanet integra. Uñ. Si ꝯponatur trans littera nulla mouetur. Trano traijcio trado traduco remotis.

Tricies aduer.numeri.i.triginta vicibus ⁊ dicitur a triginta.

Tridie.aduer.a triduũ dr̃.

Trigies.aduer.nu.i.trigita vicibꝰ.a trigita dr̃

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tuatim.aduer.perſonale.i.tuo more.vł more tue gentis vel patrie. Silr diſtingue meatim. ſuatim. Et ſcias ꝙ aduerbijs nō accidit numerus.neqȝ perſona vt dixi in meatim.
Tonſim aduer.i.minutim ꝯciſim.vel ꝑcuſſim ⁊ dr̄ a tundo.dis.

De V

Vah qn̄qȝ ſignificat gaudium.⁊ eſt interiectio gaudentis. Vn̄ Eſa.xliiij. Vah calefactus ſuz vidi vocū. Et Aug⁹ dicit. Cū delectamur dicimus vah. Itē qn̄qȝ denotat deriſionē. vł increpationē. Vn̄ Matth.xxvij. Vah qui deſtruis templum dei ⁊c.
Valde.i.fortiter.nimis.vehemēter.⁊ dr̄ a validus per ſincopam pro valide ſm Priſcianū
Vau eſt aduer.admirantis.vł iurantis. Vau etiā nomē eſt cuiuſdā elemēti apud hebreos.ſ. v.cōſonātis.
Vbertim.aduer.i.abundāter.
Vbi eſt aduerbiū loci ⁊ interrogandi ⁊ ſignificat ⁊ interrogat in loco. Itē eſt aduerbiū tpis. vt Vbi.i.poſtq̄ȝ vel qn̄. Itē eſt aduerbiū qualitatis.vt vbi.i.qualiter. Et quātitatis.i.quantum. Et ſimilitudinis.vt vbi.i.ſicut. Eſt etiaȝ qn̄qȝ aduerbiū increpātis vł admirantis. Vn̄ Gen.iij. Adam vbi es. quaſi dicat.in quanta miſeria es.⁊ in quanta anguſtia es. Miſer⁹ qd feciſti.inquātū in peccatū cecidiſti. Bn̄ eni ſciebat deus vbi eſſet.ſed quaſi admirādo increpat eum ꝙ in tantū peccatū delapſus erat. Et nota ꝙ vbi recipit vndecim inter cōpoſitiones ⁊ ſillabicas adiectiones.vt Sicubi. Necubi. Alicubi. Nuncubi. Ecubi ex en ⁊ vbi cōpoſitum. Vbiqȝ.vbiubi.vbiuis.vbilibet. vbicūqȝ.vbinā. Inueniūtur etiā quedā alia que videtur eē ꝯpoſita ab vbi.vt Atubi. Aſtubi. Poſtubi. ſȝ potiꝰ ſunt quedā irregulares vocum ꝯgeries.⁊ fungūtur loco vni⁹ dictionis aliquādo. Item vbi tā ſimplex q̄ȝ cōpoſita ei⁹ poſſunt exigere genitiuū ex vi diſtributionis.vt Vbiqȝ locoꝝ.i. in quolibet locoꝝ.⁊ vbi locoꝝ.i. in quo locoꝝ. Similiter ⁊ vbiuis locoꝝ.vbicūqȝ locorū.vł gentiū. Vel dic ꝙ cū dr̄. Vbiqȝ locoꝝ.vel terrarū.i.in quolibet locoꝝ. illi genitiui reguntur ex natura ptīcōis. Et cor.primā vbi. Vn̄ Ouidius epi. Iura fides vbi ſunt cōmiſſaqȝ dextra dextre. Item nota ꝙ in predictis quādo vbi pꝰ ponitur tunc eſt cōpoſitio.vt Sicubi.alicubi. vel qn̄ gemiatur.vt vbiubi. Sed qn̄ preponitur tūc ē ſyllabica adiectio.vt vbiuis.vbicūqȝ
Ve interiectio dolentis vel execrantis.vł male dicentis. vt Ve illi per quem ſcandalū venit.
Item ve ſignificat eternā damnationē in ſacra ſcriptura.⁊ ſcribitur ꝑ ae dipthongon. Itē ve .i.ſine. Vn̄ per ꝯpoſitionē veſanus ſm Hugui. Itē ve eſt ꝯiūctio encletica.⁊ per vel cōponitur ⁊ tunc ſcribitur per e.ſimplex.
Vehementer.tius.ſime.i.fortiter.
Vel.aliqn̄ ē ꝯiunctio diſiunctiua.vt quando ponitur inter duo q̄ nō poſſunt ſimul eſſe vera vt homo eſt racōnalis ł irracōnał. Aliqn̄ eſt ſb diſiunctiua.vt qn̄ ponit̄ inter duo que ſunt ſimul vera.vt Amouerunt vel amauere. aliquādo etiā vel ponitur pro ſaltem.
Velociter.aduer.i.cito vel repente.
Veluti.a vł vti ꝯiunctione ꝯponit̄ ⁊ idē eſt qđ quēadmodū.qn̄o ſicut.ſm Pap. Et cor.penul. Vn̄ Virgilius enei.ix. At velut pleno lupus inſidiatur ouili. Et inde ꝑ Apocopā fit.velut aduer.ſimilitudinis.i. ſicut quaſi ⁊ eſt t.finał litera.⁊ nō d.
Verbotenus verbi gratia verbi cauſa due partes ⁊ ſub duobus accētibus regende.
Venuſte.i.honeſte.
Verſute.i.calide.
Vero.ſepe ponit̄ pro cōiūctione copulatiua.et ſepe pro affirmatiua.i.certe.⁊ ſepe pro expletiua Itē verū ſepe ponitur pro ſed.vł pro certe.
Vicatim.aduer.penul. produ.poteſt deriuari a vicus.quaſi pro vicos.vel de vico in vicū. Vel pōt deriuari a vice.i.viciſſim ꝑ ſingulas vices.
Viciſſim aduer.i.alternatim.mutuo ꝑ vices.
Videlicet.aduer.affirmādi.i.nimirū.certe.ſcȝ vero.videre.licet.⁊ componit̄ a videre ⁊ licet.
Vł ē ꝯiūctio copulatiua vł expoſitiua ſm Hugu.
Vigies vel vicies aduer.nūeri.i.vigīti vicibꝰ. ⁊ dr̄ a viginti. Vn̄ Apocał.ix. Vigies millies dena milia.
Viritim.aduer.i.per ſingulos viros vel de viro in virū.⁊ dr̄ a vir.
Vltra aduer.loci.⁊ cōpatur vltra vlterior vltimus. Poteſt etiā eſſe ꝑpoſitio qn̄ regit caſum vt vltra renum.
Vltro.i.vltra vel ſponte.
Vnciatim. aduer.i. ꝑ vncias.vł de vna vncia in aliam et dicitur ab vncia
Vnde aduer.loci.i.a quo vł ex quo vel ex qua re vel cauſa ſm Pap.
Vndecies.aduer.numeri.i.vndecim vicibus. ⁊ dicitur ab vndecim.
Vndiqȝ aduer.i.ex oīni pte.⁊ grauat̄ penul.
Vndiqȝ.ꝯiūctio encletica nō inclinat hic accē tum p̄cedentis ſyllabe ad ſe.i. iuxta ſe.qꝛ precedens vocalis corrupta ē in vndiqȝ. Nam vndiqȝ cōponitur ex vnde ⁊ qȝ. Et ſimiliter cōtingit.